

איזרות ומגיד ממעשריטש

בית מדרשו של המגיד

סיכום ותמצות דברי תורתו של המגיד

כח הפועל בנפעל

במאמר זה מבאר רבינו את הבדל המדריגות בין ישראל לפני מתן תורה, שכבר היו עובדים את השם ולא שינו את שמם ולשונם ולבושם, למדריגת ישראל אחר מתן תורה, שזכו להתגלות אור התורה שהיא רצונו יתברך.

רבינו מבאר את מהותה של עבודת השם, שהיא חיבור הנברא אל בוראו בדרך ביטול נכון, ובמדריגה הראשונה שקדמה למתן תורה הביטול הזה היה ביטול **חיצוני**, שאדם עובד אל כח השם המחיה אותו, אך במדריגה הנעלה יותר, שהיא לאחר מתן תורה, הביטול הזה הוא ביטול **פנימי** ועצמי, שאדם עובד לרצון הקדוש ברוך הוא שהוא המהווה את כל הכוחות.

וההבדל בין שני המדריגות הוא **בהכרה**, שכאשר הנברא משיג רק את מציאותו שלו והכרתו מוגבלת בידיעה השלימה שיש כוח המחיה אותו, אז עובד את השכינה שהיא הכח המחיה אותו, ואמנם גם אז נקרא עבד נאמן, אבל כשהנברא משיג שאין לו כלל מציאות נפרדת, אלא כל מקור חיותו הוא רצון הקדוש ברוך הוא, וידיעה זאת היא אצלו בדרך הכרה אמיתית שאינה נפרדת כלל מידיעתה של הנפש והכרתה את עצמה, אזי הידיעה מביאה אל נפשו כריעה רוחנית שכורע מפני הדר גאון כבודו יתברך, אז הכרה שלימה זאת היא החיבור אל רצון השם יתברך שהוא מקור החיים, והיא ממשיכה שפע חדש לעולם.

שהוא הרצון עצמו, והיינו **שְׁעוּבָד לְהִיּוֹת תַּעֲנוּג לְהַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא וְזֶה עוֹבֵד לְמַלְךָ עֲצָמוֹ**, אינו עובד לכח הפועל אשר בו, אלא לפועל עצמו הקדוש ברוך הוא שממנו נמשך הרצון.

וְהִנֵּה הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ רָצָה לְהִיּוֹת לוֹ תַּעֲנוּג, וְלִכֵּן יֵצֵא הַדְּבוּרִים לְיִשְׂרָאֵל, נִמְצָא יֵשׁ כָּאֵן הַמְּשֻׁכָּה מֵהַתַּעֲנוּג שהוא ה'רצון' של המלך **לְהַדְּבוּרִים** נמצא שהדיבורים הם המשכה של התענוג והתענוג הוא הכח הפועל שלו הנקרא 'מרי דכיא', **וְזוֹ הַמְּשֻׁכָּה שְׁנִמְשָׁף מֵהַתַּעֲנוּג לְהַדְּבוּרִים נִקְרָא זֶה**, המשכה שנמשכת מתענוג הקב"ה אל הדיבורים שדיבר לישראל נקרא 'זה', כיון שנמשך מכח הפועל עצמו שהוא לשון 'זכר' כיון שהוא המשפיע את כח הפועל, ולכן 'זה' הוא כינוי המשכה שאין בו השגה כלל, **וְהַדְּבוּר נִקְרָא זֹאת**, כיון שהוא המקבל מהפועל, נמצא שהוא בחינת נקבה, והיא השכינה כנזכר לעיל.

וְהִנֵּה הַיִּשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם גַּם כֵּן הָיוּ עוֹבְדֵי לְהַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא אף על פי שעדיין לא ניתנה תורה, רק במדריגת 'זאת', **שֶׁהַמְּלִיכוֹ הַדְּבוּר שְׁנִקְרָא זֹאת** שנתגלה ב'מוחי' שלהם, והיינו בבחינת השכינה **שְׁמִקְבֵּל מֵהַתַּעֲנוּג הַנִּקְרָא זֶה**, והשם יתברך אמר (שמות ג יב), **וְזֶה לָךְ הָאוֹת, כְּשִׁיבְּצָאוּ מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹקִים עַל הָהָר הַזֶּה**, שיזכו לעבוד

מגיד מראשית

תורתו של המגיד זיע"א לפרשת השבוע

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ (שמות טו כו). **כַּח הַפּוֹעֵל בְּנִפְעָל** כלל הוא שכל מציאותו של הנפעל נמשך מהפועל אותו, שהרי אין לו כלל כח נוסף מהפועל, ולכן כוח הפועל שורה בו ומחיה אותו, **וְזֶה הַכַּח נִמְשָׁף מֵהַרְצוֹן** הכח הפועל שהוא המחיה מאין ליש את הנפעל הוא המשכה מהרצון של הפועל (הקדוש ברוך הוא), והוא מתחדש בכל רגע ורגע מכח הרצון ואין כח הפועל כך נפרד כלל, **כִּי כְּשֶׁהַרְצוֹן שִׁיְהִיָּה כֶּף הוּא כֶּף** כי כשרצונו יתברך שיהיה איזה מציאות, עצם הרצון הוא המכריח את קיום המציאות, כי רצונו יתברך הוא עצמו כל המציאות, ונמצא שהוא המהווה את כח הפועל שמחיה ומקיים את הנפעל.

אֶף כְּשֶׁהַדְּבַר בְּרָצוֹן נִקְרָא 'אין', שרשו של כח הפועל הנזכר, נמשך מתוך הרצון והוא כלול בו, אלא שהכח שכלול ברצון אינו מכוונה 'כח הפועל' ואין בו הגדרה ופירוד לקראו על שם הנפעל שעתיד לשרות בו והוא נכלל ב'אין', ומטעם זה לפני שניתן בו כח המשכה לפועל ולהתגלות באופן של 'רצון שיהיה כך' שהוא ההתגלות בפועל, לא שייך בו השגה כלל ולכן נקרא 'אין' שהוא כח שאינו מושג, **רַק בְּהַמְשָׁכָה בְּבוֹרְאִים נִכְרַ הַדְּבַר וְהַכַּח** ומכיון שהוא ניכר ונראה ככח לעצמו, נמצא שהוא 'יש'.

וְזֶה הַכַּח שְׁכָלוֹל בְּהַרְצוֹן והוא בבחינת 'אין' **נִקְרָא אָדוֹן שֶׁל דְּבַר**, כיון שחיותו של כל דבר תלויה בכח הפועל וכפוף לאופן שכל הפועל מפעיל אותו לפי הרצון של הפועל עצמו, נמצא שהוא אדון של אותו דבר, **וְנִקְרָא 'מְרַדְכִי', מְרִי דְכִי** (תרגום שמות ל כג על הפסוק מר דרו), 'מרי' לשון אדנות ומרות, 'דכיא' לשון טהרה, שהוא טהור ונעלה מהשגה, והוא יסוד אבא, דהיינו הכח שבתענוג החכמה שמשתעשע הקדוש ברוך הוא בישראל, (הנקרא אבא), והמתגלה על ידי מידת ההשפעה הנקראת יסוד בגלוי, **אֲבָל בְּהַשְׂרֵשׁ לֹא נִכְרַ הַמְּלוֹכָה** ולא אינו נקרא מלך אלא אדון, כי מלך הוא כינוי למלך שיש לו עבדים הנפרדים ממנו וכוחו מולך עליהם, ואילו בשורש הכל, הפועל והנפעל, כלולים ב'אין' באחדות מוחלטת.

וְהִנֵּה יִשְׂרָאֵל הֵם אֲבָרֵי שְׂכִינְתָא איברי השכינה, **כִּי בְּכָל אֶחָד יֵשׁ כַּח הַפּוֹעֵל הַדְּבוּרִים שֶׁל הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא שְׁמִמְלִיךָ עָלָיו** בכל אדם מישראל יש דיבור של הקדוש ברוך הוא, והוא מדבר אליו להטיב דרכו בכל עת, והיא הנשמה שעל ידו הוא ממליך את הקדוש ברוך הוא ומכוחה באים הדיבורים, **וְהַדְּבוּרִים נַעֲשִׂין לוֹ מוֹחִין** הם התשוקות השורות במחשבתו ונותנים בו חיות ותנועה לקיים רצון הבורא יתברך (מוחי מלשון מוחיה), והם הכח הפועל בנפעל ששורה על כל הפעולות שהאדם שעושה לכבוד בוראו. ונמצא שישראל הם איברים של השכינה ששוכנת במחשבתם ופועלת מתוכם את מעשי המצוות.

וּכְשֶׁאָדָם עוֹבֵד לְהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ מִפְּנֵי קִבְּלַת עַל מַלְכוּתוֹ, עוֹבֵד לְהַדְּבוּרִים שְׁנִנְכַסוּ בְּמוֹחִין שְׁלוֹ, נמצא שכל הפועל הזה נעשה על ידי האדם הזה אדון על הנפעל מכוחו שהיא פעולת המצוות, **וְזֶה נִקְרָא שְׂכִינָה, שְׁשׁוֹכְנַת גְּבִיָּה, וַיֵּשׁ** דרגה גבוהה יותר, מי שזוכה להשיג דרגה גבוהה יותר מהשכינה, והיינו שמשיג את השורש של הדיבורים שבמוחו

הפועל מקבל חיותו מהמחשבה, וְהִיא הַדָּבָר מְקֻדָּם בַּמַּחְשְׁבָה היא החקיקה שצייר הקדוש ברוך הוא ציור ישראל, וְהַמַּחְשְׁבָה מְקַבֵּל מֵהַרְצוֹן שֶׁל הַמְלָךְ שבחר ורצה לעיין ולראות בחקיקה הזאת, נִמְצָא זֶה שֶׁהוּא בְּדַבְרוֹ נִקְרָא יִשְׁן כיון שאין בו התחדשות אלא ההתחדשות היא בשורש שלו שהיא המחשבה, שְׁהָרִי כָּבֵר הִיא בַּמַּחְשְׁבָה וּבְרָצוֹן

אֲבָל כְּתִיב (תהלים קמה ט) 'רָצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה', הִירָאִים יְכוֹלִין לְצִיַת לְרָצוֹן שְׁכַל חֲפָצִים לַעֲשׂוֹת תַּעֲנוּג לַפְּנִי וּנְמִצָּא עוֹבְדִים אֶת הַרְצוֹן שֶׁבַח לַחֲקוֹק צוֹרֵת יִשְׂרָאֵל בַּמַּחְשְׁבָה וּלְבִרָאָם כְּדֵי שִׁיעֲשׂוּ לוֹ יִתְבַרַךְ נַחַת רוּחַ, כְּמוֹ אֲבָרָהִם שְׁבָלֵי צוּרֵי הַמְלָךְ צִיַת לְרָצוֹן הַמְלָךְ (ראה קידושין פב.) וְקִיִּים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כּוֹלֵה, וְאֵלּוּ הַבְּנֵי אָדָם שֶׁשָּׁמְעוּ בִּישְׁן, וּמְדַבְּרִים וּמְקַבְּלִים מֵרָצוֹן הַמְלָךְ, וְשׁוֹמְעֵי בְּקוֹל שֶׁהוּא מְשַׁפִּיעַ לְהֶאֱלֹ"ף. וְזוֹ הִיא הַהִבְטָחָה שֶׁאִמְרוּ בַּפְּסוּק 'אִם שָׁמוּ תִשְׁמַע' אִם תִּקְבַּל עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם וְתִקְיִים מַעֲשֵׂי הַמִּצְוּוֹת, תִּזְכָּה שִׁתְּגַלֶּה לְלַךְ הַרוּחַ שֶׁהוּא הַנִּקְרָא חֹדֶשׁ שֶׁמְקַבֵּל מֵהַמַּחְשְׁבָה.

וְזֶה כְּשֶׁאֲנִי רוֹצִים לְהַמְשִׁיךְ שֶׁפַע מֵהַבּוֹרָא, אֲנִי מוֹדִים וְאוֹמְרִים לַפְּנֵי שֶׁהוּא אֵין סוֹף [מְלָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים], מְלָךְ הוּא הַרְצוֹן, מַלְכֵי הַמַּחְשְׁבָה, הַמַּלְכִּים הֵם קוֹל וְהַדְּבָר, שֶׁהוּא מוֹלָךְ עֲלֵינוּ, וְכוֹרְעִים וּמוֹרִידִים שֶׁפַע מִשָּׁם הַכְרִיעָה הִיא הַהִכְרָה שְׁכַל חִיּוּתֵינוּ מֵהָאֵין, כִּי הַכְרִיעָה הִיא הַכֶּרֶת הַדֵּר גְּאוֹנוֹ שֶׁמְכוּחָה נּוֹפֶלֶת בּוֹשֶׁה וִירָאָה עַל הַנְּבִרָא עַד שֶׁנִּכְנַע תַּחַת חִיּוּתוֹ וּבִטַּל אֵלָיו לְגַמְרִי.

תפארת ובו כלולים כל המידות המחברים בין הפועל להנפעל, וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁעוֹשֶׂה הַדָּבָר מַחְבֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְהַדָּבָר וְזֶהוּ הַתְּחַבְרוּת הַנִּקְרָא נִצַּח הוּד יִסוּד שֶׁמִּמֶּנָּה נִמְשָׁךְ הָעֲשִׂיָה בַּפּוֹעֵל עַל יְדֵי כַח הַפּוֹעֵל הַמְּהוּוֶה אֶת הַנִּפְעֵל.

וְזֶה נִקְרָא בַּמְדַּרְשׁ (שמות רבה א) שְׁלֹשָׁה מִיָּנִי נִשְׁתַּקְּיוּן כִּי כָל חִיבוּר בֵּין מִשְׁפִּיעַ לְמִקְבַּל הוּא בַּחֲנִינַת נְשִׁיקָה שֶׁמִּתְחַבְרִים בָּאֵהֶב הַדְּבִיקוּת וּבִיחוד הַמַּחְשְׁבָה, נִשְׁוֶק שֶׁל גְּדֻלָּה וְשֶׁל פְּרִישׁוֹת וְשֶׁל פְּרָקִים, בַּחֲנִינַת שֶׁל פְּרָקִים הוּא מֵה שֶׁנִּאֲמַר בָּאֵהֶרן וְשִׁמַּח בְּלָבוֹ (שמות ד יד) וְשֶׁם נִאֲמַר וַיִּשָּׂק לוֹ (שמות ד כז) וְזֶהוּ מֵה שֶׁמִּמְלִיךְ עָלָיו אֶת כַּח הַפּוֹעֵל שְׁשׂוּרָה בְּדַבָּר שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת "יסוד אבא" שֶׁנִּקְרָא מְרַדְכֵי שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת מִשָּׁה, וְהֵינּוּ שֶׁהַמְשִׁיךְ מִבַּחֲנִינַת מַחְשְׁבָה לְבַחֲנִינַת דִּיבוּר, וְשֶׁל גְּדֻלָּה הוּא שֶׁמִּמְלִיךְ הַדָּבָר עַל עֲצָמוֹ וְזֶהוּ מֵה שֶׁנִּאֲמַר בְּשִׁמּוּאֵל כְּשֶׁהַמְלִיךְ אֶת שְׁאוּל 'וַיִּצַק שִׁמּוֹן עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשָּׂק לוֹ' (על פי שמואל א' י א: וַיִּקַּח שִׁמּוּאֵל אֶת פֶּךָ הַשִּׁמּוֹן וַיִּצַק עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשָּׂקֵהוּ) וְזֶהוּ נִרְמַז בְּלִשׁוֹן 'עַל רֹאשׁוֹ', שֶׁמִּמְלִיכּוֹ לְהִיּוֹת מַעֲלִיָּה, וְזֶהוּ בַּחֲנִינַת מַחְשְׁבָה שְׁשׂוּרָה עַל רֹאשׁוֹ, וְשֶׁל פְּרִישׁוֹת מֵה שֶׁפּוֹרֵשׁ מִדְּרָגָה הַנְּעֻלְמַת לְמִדְרַגַּת הַגִּילּוּי, הֵינּוּ מֵאֵין לִישׁ וְזֶהוּ שׁוֹרֵשׁ כּוֹלֵם, שֶׁנִּמְשָׁךְ מֵהַרְצוֹן אֶל הַמַּחְשְׁבָה.

וְהִנֵּה כְּשֶׁהַדָּבָר בַּמַּחְשְׁבָה אֵינוֹ מְגִיעַ רַק לִישׁ, כיון שֶׁבְּצִיּוּר בַּמַּחְשְׁבָה נִדְּמִים הַמְצִייר (הפועל) וְהַצִּיּוּר לְשֵׁנֵי דְבָרִים, שֶׁהַמְצִייר מַחְבֵּר עֲצָמוֹ לְצִיּוּר כְּפִי שְׁעֵתִיד לְהִיּוֹת יֵשׁ, וְאַחַר כֵּן בְּעֵבְדָא שֶׁהוּא הַכַּח הַמְקַבֵּל מִכַּח הַפּוֹעֵל, וְאֵין בּוֹ שׁוּם חִיּוּת וּמִמִּילָא הַהִכְרָה הַמִּתְגַּלֶּית הִיא שְׁכַל מְצִיאוֹתוֹ הוּא מֵהַפּוֹעֵל עֲצָמוֹ מִתְּגַלֶּה הָאֵין! וְהַרְצוֹן וְדוּקָא שֶׁם עֵיקַר הַתְּגַלּוּתוֹ, כִּי כָּל דָּבָר חִיּוּתוֹ הוּא הָאֵין הַהֶעָדֵר שֶׁלּוֹ מֵהַמְּקוֹם שֶׁנִּעְדֵּר מִשָּׁם וְעֵדִיין לֹא הִיא שֶׁם חִיּוּתוֹ כִּי מִשָּׁם נִבְרָא, וְזֶה נִקְרָא (שמות ב ד) 'מִרְחוֹק לְדַעָה' - ה'מ"ה' שֶׁיַּעֲשֶׂה לוֹ הַתְּרַחֲקוּתוֹ שְׁבוּשׁ מֵהַדָּבָר הִיא הַמְשַׁכַּת חִיּוּתוֹ לַעֲשׂוֹת וּלְחַדֵּשׁ אוֹתוֹ.

וּבְזֶה יִתְבָּאֵר וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ' (שמות טו כו), דְרָשׁוּ (בְּרַכּוֹת מ.) אִם שָׁמוֹעַ בִּישְׁן תִּשְׁמַע בְּחֻדָּשׁ. כִּי הִנֵּה הַמְצִיִּיתִים לְדָבָר הַמְּלָךְ שֶׁמוֹלָךְ עֲלֵינוּ וְהֵם הַדְּיַבּוּרִים שֶׁשׁוֹכְנִים בַּמַּחְשְׁבוֹת יִשְׂרָאֵל וְאֵנּוּ עוֹבְדִים לָהֶם כְּמַבּוּאֵר לְעִיל שֶׁהַעוֹבֵד עוֹבֵד לְמַחְשְׁבָה שֶׁשׁוֹכְנַת בּוֹ, הַדְּבָר מְקַבֵּל מְקוּל שֶׁהוּא כַּח הַפּוֹעֵל הַמְּמַשִּׁיךְ מֵהַמַּחְשְׁבָה אֶל הַגִּילּוּי, וְהַקוֹל צִיַת לְהַמַּחְשְׁבָה הַקוֹל הוּא כַּח

כדי לעשות נחת רוח לבורא - פועל הכל, וזהו בחינת 'זה' שנתגלה להם בא' של תיבת 'אנכי' שהוא הרצון.

וְהִנֵּה יֵשׁ אֵהֶבַת עֲלוּל לְעֵלָה שְׁלוֹ, אֵהֶבַת הַכַּח הַנִּפְעֵל - הַמְּקוֹשֵׁר עִם הַפּוֹעֵל עֲצָמוֹ עַל יְדֵי אֵהֶבָה הַבָּאָה מִתּוֹךְ הַהִכְרָה, וְהִיא כְּשֶׁמְמַכִּיר שֶׁזֶה חִיּוּתוֹ שֶׁהַפּוֹעֵל הוּא חִיּוּתוֹ עַל יְדֵי שֶׁמִּמְשִׁיךְ אֶת כַּח הַפּוֹעֵל, וְאֵי אֲפֻשֵׁר לָהֶם לְהִיּוֹת שְׁעָה אַחַת בְּהַפְרָדָה מֵעֵלָה, הַכְרָה זֹאת הִיא שְׁכַל מְצִיאוֹתוֹ וְחִיּוּתוֹ הוּא מֵהַפּוֹעֵל וְאֵין לוֹ כָּלֵל מְצִיאוֹת וְסִיבַת קִיּוּם נִפְרֶדֶת, וּמִמִּילָא אֵי אֲפֻשֵׁר לוֹ לְהַתְקִיִּים אִפִּילוֹ רַגַע כְּשִׁפְרַד מֵאֲדוּנּוֹ, וּמִכַּח זֶה יִרָא לְהַפְרֵד מִדְּבִיקוּתוֹ אִפִּילוֹ שְׁעָה אַחַת, וַיִּשׁ אֵהֶבָה מֵעֵלָה לְעֵלּוּל הִיא אֵהֶבָה שֶׁל הַבּוֹרָא לְנִבְרָא שֶׁמִּשְׁפִּיעַ לוֹ כְּדֵי לְקִיִּימוֹ וְלִהְיוֹתוֹ בַּחֲנִינַת שֶׁל אִמּוֹת שֶׁהִיא עַל יְדֵי דְבִיקוּת הַהֵבָה הַמֵּאִיר בּוֹ, וְהַפֵּל עוֹלָה עַל יְדֵי אוֹתִיוֹת הַיּוֹצֵאִים מִחֻמְשָׁה מוֹצְאוֹת הַפָּה הַהֵבָה מֵהַעֲלוּל לְעִילָה וּמֵהַעֲלִילָה לְעֵלּוּל הִיא בְּאִמְצָעוֹת הַכּוֹחַ הַמַּחְבֵּר שֶׁהוּא כַּח הַפּוֹעֵל שֶׁכְּמַבּוּאֵר לְעִיל הוּא בַּחֲנִינַת "הַדְּיַבּוּרִים שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא" הַנִּמְשַׁכִּים מִשׁוֹרֵשׁ עוֹלָם הַדִּיבוּר שֶׁהוּא חֲמֻשַׁת מוֹצְאוֹת הַפָּה שֶׁבַּמַּחְשְׁבָה, שֶׁהֵם מְקוּרוֹ שֶׁל כַּח הַפּוֹעֵל.

וְזֶה הַחִיבוּר בֵּין עֲלוּל לְעִילָה וּמֵעִילָה לְעֵלּוּל נִרְמַז בְּהָאוֹתִיוֹת אֵהֶב"ה, כִּי אֵהֶבַת עֲלוּל לְעֵלָה הִיא לְאֶל"ף לְאֵלּוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם הַמַּחֲיָה אוֹתוֹ עַל יְדֵי כַח הַפּוֹעֵל וְאֵהֶבָה זֹאת הִיא בַּחֲנִינַת אֶל"ף כִּי הִיא סִיבָה רֵאשׁוֹנָה שֶׁאֵין לָהּ סִיבָה קוֹדֶמֶת, וְאֵהֶבַת עֵלָה לְעֵלּוּל אֵהֶבַת בּוֹרָא לְנִבְרָא הוּא לְהֵבִי"ת, לְכַח שִׁישׁ לוֹ סִיבָה קוֹדֶמֶת וְלָכֵן הוּא נִקְרָא ב' כִּי יֵשׁ כָּאֵן שְׁנֵי סִיבּוֹת, כִּי הִיא מִכַּח אֵהֶבַת הַעֲלוּל שֶׁנִּמְשַׁכַּת מִכַּח הַפּוֹעֵל עֲצָמוֹ שֶׁהוּא חִיּוּתוֹ, כִּי מִתְּחִלָּה הַעֲלוּל מְעוֹרָר אֵהֶבָה מִלְּמַטָּה לְהַתּוֹסֵף עָלָיו אֵהֶבָה נִמְצָא שֶׁאֵהֶבַת עֵלָה שֶׁהוּא הַבּוֹרָא לְנִבְרָא יֵשׁ בַּה שְׁנֵי אֵהֶבּוֹת, שֶׁהִרִי הִיא נִמְשַׁכַּת מִכַּח אֵהֶבַת הַנְּבִרָא, וְשְׁנֵי אֵהֶבּוֹת אֵלוֹ נִכְלָלוֹת בְּתִיבַת 'אֵהֶבָה'.

וְהִנֵּה הַפֵּעַל מְלֹאכָה מִשָּׁל אֶל הַבּוֹרָא שֶׁהוּא בְּעַל מְלֹאכָה שֶׁבְּרָא הַכָּל יֵשׁ מֵאֵין, טָרַם שְׁעוֹשֶׂה הַדָּבָר פְּנֵי שִׁמּוּצִיא אֶת רְצוֹנוֹ מֵהַכַּח אֶל הָעֲשִׂיָה, אֵז הַדָּבָר חֲקוֹק בַּמַּחְשְׁבָה וְהַחֲקִיקָה הַזֹּאת הִיא תְּחִילַת הוִיִּית הַדָּבָר אֵלָּא שֶׁהוּא כָּלּוּל עַדִּיין ב'אֵין, וְלָכֵן יֵשׁ שְׁלֹשָׁה הַתְּחַבְרוּת, אֶחָד הוּא הַהִמְשָׁכָה שֶׁנִּמְשָׁךְ מֵהַרְצוֹן לְהַחֲקִיקָה שֶׁיִּחְקַק בְּשִׁכְלוֹ הַרְצוֹן מוֹשֵׁךְ אֶת כַּח הַפּוֹעֵל מֵהָאֵין אֶל מַחְשְׁבַת הַיּוֹצֵר שֶׁהִיא חֲקִיקַת צִיּוּר הַדָּבָר שְׁרוּצָה לְבִרּוּא, וְחֲקִיקָה זֹאת הִיא מְקוּר הוִיִּיתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ דְבַר, וּמַחְבֵּר לְהַדָּבָר הוּא שְׁחוֹקֵק בַּמַּחְשְׁבָה יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה, הִיא הַהִמְשָׁכָה שֶׁהַק"ה מִמְשִׁיךְ אֶת רְצוֹנוֹ שִׁתְּחַבֵּר אֶל הַמַּחְשְׁבָה שֶׁהִיא תְּחִילַת הוִיִּית הַנְּבִרָאִים, וְאַחַר כֵּן יֵשׁ הַתְּחַבְרוּת שֶׁצִּמְצַם אֶת עֲצָמוֹ לְהַדָּבָר הוּא מַחְמַת אֵהֶבָה וְנִקְרָא חֲבוּק מִיָּן וּמִמֶּנָּה נִמְשָׁךְ כַּח הַפּוֹעֵל הַנִּקְרָא חֲסֵד גְּבוּרָה

הושלם הסט!
תורתנו היא היסוד לכל חכמתנו וכל עבודתנו

ובגד הכתיר הרב החיד"א את האל"ף הקדוש

המפרש הגדול
אברהם רובינש

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66 להשיג בחנויות הספרים

